

בבית המשפט העליון

עמ"ת 19208-01-26

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: גל שמעון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 25.12.2025 במ"ת 57558-09-25 שניתנה על-ידי כבוד השופטת א' דניאלי

תאריך הישיבה: כ"ג טבת תשפ"ו (12 ינואר 2026)

בשם העורר: עו"ד נס בן נתן, עו"ד צאלח אבו עמשה

בשם המשיבה: עו"ד תמרה ולדמן מימון

החלטה

1. בפני ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 25.12.2025 (מ"ת 57558-09-25, השופטת א' דניאלי). בית המשפט המחוזי הורה על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים.

2. ביום 21.9.2025 הוגש נגד העורר כתב אישום לבית המשפט המחוזי (ת"פ 57532-09-25). כתב האישום מפרט פעילות עבריינית שביצע העורר על דרך גידול סמים קנבוס בבית ששכר למטרה זו ונטילת חשמל שלא כדין מחברת החשמל לצורך כך. כמו כן, לפי המתואר בכתב האישום, כאשר העורר חשד ששוטרים הגיעו לבצע חיפוש בביתו הוא השליך את מכשיר הטלפון שלו למיכל מים. בגין המעשים המתוארים יוחסו לעורר העבירות הבאות: ייצור, הכנה והפקה של סם מסוכן לפי סעיף 6 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המסוכנים); החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודה זו; נטילת חשמל לפי סעיף 400 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; וכן שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לאותו החוק.

3. העורר נעצר ביום 8.9.2025 ומעצרו הוארך מעת לעת. בצדו של כתב האישום הוגשה גם בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים נגדו. המדינה טענה כי יש בידיה ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, וכן כי קיימות עילות מעצר בעניינו, ובכללן חזקת מסוכנות סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996, בשל ביצוע עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים. עוד נטען כי קמה נגד העורר עילת מעצר של מסוכנות מכוח סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק זה, בין היתר נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות דומות (אשר בגינן תלויים ועומדים נגדו שני עונשי מאסר על תנאי), וכן עילת מעצר מכוח סעיף 21(א)(1)(א) לחוק האמור משום שקיים חשש סביר ששחרורו יוביל לשיבוש הליכי משפט.

4. ביום 5.10.2025 התקיים דיון בבית המשפט המחוזי, במסגרתו הסכים בא-כוחו של העורר לקיומן של ראיות לכאורה ושל עילות מעצר. לצד זאת, בא-כוח העורר ביקש כי זה ישוחרר לחלופת מעצר, והטעים כי אמנם לעורר יש עבר פלילי, אך הוא מגיע ממשפחה נורמטיבית ומבקש להשתקם. לאחר ששמע את הערות בית המשפט, בא-כוח העורר ביקש שיוגש תסקיר מטעם שירות המבחן. בתום הדיון הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר כאמור, אשר יבחן את האפשרות של חלופה למעצר מאחורי סורג וברית.

5. ביום 24.12.2025 הגיש שירות המבחן את התסקיר, שבו הוסבר כי העורר משולב מזה מספר חודשים בתוכנית הכנה לטיפול בתחום ההתמכרויות בבית המעצר, עומד בדרישות התוכנית ומבטא מוטיבציה להמשך טיפול. התסקיר התייחס לעברו הבעייתי של העורר, שהוא תוצר של התמכרות לסמים ולהימורים. עם זאת, הוסבר שהעורר מעוניין לערוך שינוי בחייו ומודע לכך שהוא זקוק לעזרה ולטיפול על-מנת להשתקם. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון משמעותי להישנות של התנהגות פורצת גבולות מצדו של העורר, אך ציין כי גמילה אינטנסיבית בקהילה סגורה עשויה להפחית את הסיכון האמור. שירות המבחן נפגש עם אביו ובת זוגו של העורר, שהוצעו כמפקחים מגבים, והתרשם כי אלו מבינים את משמעות התפקיד ויהיה בכוחם להציב לו גבולות. בהקשר זה צוין כי בעבר, כאשר העורר הפר את תנאיו של מעצר בפקוח אלקטרוני שבו היה נתון, האב דיווח על כך למשטרה באופן מיידי. בסיכומו של דבר שירות המבחן ביקש להפנות את העורר לבדיקת התאמה למסגרת קהילה טיפולית מותאמת לצרכיו.

6. ביום 25.12.2025 התקיים בבית המשפט המחוזי דיון שבו נשמעו טענות הצדדים. בדיון שבה באת-כוח המדינה על התנגדותה לחלופת מעצר וטענה כי לא ניתן

לתת אמון בהצהרותיו של העורר. עוד נטען כי נוכח הערכת הסיכון המשמעותית שבתסקיר, קשה להלום את ההמלצה לבחון חלופה טיפולית. מנגד, בא-כוח העורר טען כי במקרה זה חלופה טיפולית עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי. בא-כוח העורר הוסיף והדגיש את התהליך שהעורר עבר, את המוטיבציה הגבוהה שלו לשינוי ואת הפנמתו את התהליך הנוסף שעליו לעבור לשם כך, כפי שהדברים באו לידי ביטוי בתסקיר.

7. בסופו של הדיון, בהחלטתו הנזכרת בפתח הדברים, בית המשפט המחוזי הורה כאמור על מעצרו של העורר מאחורי סורג ובריח עד תום ההליכים. בית המשפט המחוזי ציין כי לעורר שתי הרשעות קודמות מעבירות מאותו הסוג, ואף תלויים ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים. עוד צוין כי מעשיו מקימים עילת מעצר סטטוטורית, וכן כי כתב האישום הנוכחי מייחס לו עבירה של שיבוש מהלכי משפט, המלמדת על העדר מורא מהחוק. בית המשפט המחוזי הוסיף כי ככלל העיתוי המתאים לבחון מסגרת טיפולית הוא בשלב גזירת הדין, למעט במקרים חריגים שעניינו של העורר אינו נמנה עליהם. בהקשר זה צוין כי העורר משתתף בתוכנית לטיפול בהתמכרויות במסגרת המעצר ואף נכון להשתלב בקהילה טיפולית, אך כי במכלול הנסיבות אין מקום לשחררו ממעצר בשלב זה.

8. הערר שבפני מכוון נגד החלטתו של בית המשפט המחוזי. בעיקרו של דבר, העורר שב בו על טענותיו ומטעים כי יש ליישם בעניינו את החריגים שנקבעו בבש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סויסה, פ"ד סד(3) 101 (2011). זאת, משום שפוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה וכן משום שהליך זה נותן מענה הולם למסוכנות הנשקפת ממנו, וייתכן שבכוחו אף לשקם אותו. העורר טוען כי במקרים שבהם מדובר באדם צעיר בעל מוטיבציה כנה לשנות את דרכיו, הנטייה בפסיקה היא לתת הזדמנות לשיקום ולאפשר ניסיון לקטוע את מעגל העבריינות. בהקשר זה העורר מציין את מאמציו בבית המעצר ואת ההתקדמות שהוא עבר, ומדגיש כי החלופה המוצעת היא קהילה טיפולית סגורה, מפוקחת ומנוהלת, אשר הפנייתו אליה תיטיב עמו ועם האינטרס הציבורי גם יחד.

9. הדיון בערר התקיים בפני ביום 12.1.2026. בא-כוחו של העורר חזר והדגיש בו את השינוי שחל בעורר, כמו גם את נכונותם של בני משפחתו לחזור ולסייע לו חרף האכזבות שנחלו בעבר, בהתחשב בהתגייסותו לטיפול. בא-כוחו של העורר הדגיש כי בשלב זה כל שמבוקש הוא לאפשר לעורר לצאת לראיון במסגרת שתימצא מתאימה על-

ידי שירות המבחן, על מנת לבחון את התאמתו למסגרת זו. מנגד, באת-כוח המדינה טענה כי דין הערר להידחות מן הטעמים שפורטו על-ידי בית המשפט המחוזי. העורר עצמו הוסיף דברים שבהם הדגיש, בהתרגשות רבה, את רצונו העז בטיפול ובשילוב במסגרת שיקומית.

10. לאחר שבחנתי את הדברים הגעתי לכלל מסקנה, כי אכן – ומבלי לגרוע מן הגישה העקרונית הנכונה של בית המשפט המחוזי – זהו מקרה חריג המצדיק בחינה של אפשרות לטיפול כבר בשלב הנוכחי. תסקיר שירות המבחן בנושא היה ברור, וביטא עמדה מקצועית המצדדת בחלופה טיפולית מבלי להתעלם מעברו של העורר, אלא דווקא תוך התייחסות אליו. אני סבורה שזוהי עת רצון מיוחדת שבה יש לאפשר לעורר לנצל הזדמנות שהיא אולי בלתי חוזרת מבחינתו (ראו והשוו: בש"פ 3292/14 ציבר נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-15 (20.5.2014)).

11. סוף דבר: הערר מתקבל במוכן זה שיינתן לעורר לצאת לראיון במסגרת הטיפולית שעליה ימליץ שירות המבחן. לאחר מכן, עניינו יחזור ויבחנו על-ידי בית המשפט המחוזי בהתאם לתוצאות הראיון.

ניתנה היום, ב' שבט תשפ"ו (20 ינואר 2026).

דפנה ברק-ארז
שופטת